

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ČERVEN 2021

339

ČERVEN 2021

1	út	sv. Justin	památka
2	st	9. týden v mezidobí (sv. Marcellin a sv. Petr)	
3	čt	TĚLA A KRVĚ PÁNĚ	SLAVNOST
4	pá	9. týden v mezidobí	
5	so	sv. Bonifác	památka
6	ne	10. neděle v mezidobí	
7	po	10. týden v mezidobí	
8	út	10. týden v mezidobí	
9	st	10. týden v mezidobí (sv. Efrém)	
10	čt	10. týden v mezidobí	
11	pá	NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE JEŽIŠOVO	SLAVNOST
12	so	Neposkvrněné Srdce Panny Marie	památka
13	ne	11. neděle v mezidobí	
14	po	11. týden v mezidobí	
15	út	11. týden v mezidobí (sv. Vít)	
16	st	11. týden v mezidobí	
17	čt	11. týden v mezidobí	
18	pá	11. týden v mezidobí	
19	so	11. týden v mezidobí (sv. Jan Nep. Neumann)	
20	ne	12. neděle v mezidobí	
21	po	sv. Alois Gonzaga	památka
22	út	12. týden v mezidobí (1. sv. Paulín 2. sv. Jan Fisher a sv. Tomáš More)	
23	st	12. týden v mezidobí	
24	čt	NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	SLAVNOST
25	pá	12. týden v mezidobí	
26	so	12. týden v mezidobí	
27	ne	13. neděle v mezidobí	
28	po	sv. Ireneus	památka
29	út	SV. APOŠTOLOVÉ PETR A PAVEL	SLAVNOST
30	st	13. týden v mezidobí (sv. prvomučedníci Římské církve)	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz**

První strana obálky: Obrázek k 1. sv. přijímání 1956.

Drazí farníci a milí čtenáři,

vstupujeme do měsíce, ve kterém oslavíme více důležitých slavností, které možná zdánlivě spolu nesouvisí, ale opak je pravdou.

Začneme již tradiční a jednou z největších, a to Slavností Těla a Krve Páně nazývanou též Boží Tělo. Dále pak přijde na řadu Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a následně Narození sv. Jana Křtitele a na závěr Slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla. Mezi nimi si samozřejmě připomeneme i památku Neposkvrněného Srdce P. Marie a další památky více či méně známých světců.

Slavnost Těla a Krve Páně je jednou z největších slavností oslavujících přítomnost Ježíše Krista v Nejsvětější Svátosti a zároveň vyznáním, že Bůh, ve kterého jsme uvěřili je opravdu doslova a do písmene Emanuel – tedy Bůh s námi. On chtěl a chce přebývat v našem nitru a nebýt s námi pouze nějak ve spojení, ale chtěl a chce přímo přebývat v nás abychom jsme my mohli jednat a žít jako jeho opravdové Boží děti a naplňovat svět jeho – Boží přítomností. Svaté přijímání není pouze pro naše uspokojení a jakousi osobní blaženost, ale je nám dáno jako jedinečná a mimořádná posila pro šíření Boží zvěsti – evangelia do všech míst, kam nás náš Pán pošle abychom o něm vydávali svědectví. Sycení se Bohem – dá-li se to tak nazvat je spojeno s velkou odpovědností před Bohem, jak uskutečňujeme jeho plán a jeho vůli v našem životě a jak se snažíme žít z této milosti pro něho a pro druhé. Apoštolský rozměr, který je v eucharistii přímo obsažen a který je nám s ní předáván, nás má vést k hlubšímu zpytování svědomí, jakým způsobem eucharistii – Nejsvětější Svátost přijímáme a jak z ní čerpáme v našem každodenním životě. Jestliže jsme si vědomi velikosti daru, který je nám při každé mši sv. dáván, pak nemůžeme zůstat lhostejní v úsilí o každodenní proměnu života ke slávě Boží a přiblížení druhých k Božskému Spasiteli. Častějším přijímáním eucharistie vzrůstá postupně i láska k ní, avšak za předpokladu, že se vždy snažíme zachovat co největší úctu při setkání s Pánem v této svátosti a při mši sv. Proto není jedno, jakým způsobem vcházíme do kostela, poklekáme, děláme znamení kříže, prožíváme liturgii a soustředíme se, když přichází pro nás osobně nejdůležitější okamžik – sv. přijímání. Co v těchto chvílích našemu Pánu říkáme, o co ho prosíme nebo za co mu děkujeme. Říkáme mu vůbec něco nebo v několika sekundách jsme již rozptýleni nějakými vlivy, které jsou kolem nás nebo myšlenkami, co budeme dělat až vyjdeme z kostela? Všechny tyto „detaily“ mají nesmírný vliv a význam v naší osobní eucharistické účtě, a proto bychom je neměli podceňovat. Jsou výrazem lásky, která má být tou nejlepší odpovědí na plnost dokonalé LÁSKY, která je přítomná v eucharistických způsobech.

Za 8 dní po Božím Těle budeme slavit slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, která je již jakoby zvenčí bytostně spojená s Boží láskou. Naopak z lidského srdce vychází mnohá špatnost, jak to čteme v evangeliu sv. Marka: „Z nitra totiž, že srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže... Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvrňuje“ (Mk 7,21-23). Tady vidíme, proč potřebujeme proměnu našeho srdce podle Srdce Ježíšova, jak se to modlíme na závěr litanií k Srdci Ježíšovu. Ze srdce Boha vychází dokonalá LÁSKA, protože se dává přímo On sám, Nedává něco, ale sám sebe, a to způsobem pro nás nepřijatelnějším a nejbližším, jaký je vůbec možný, a to je Nejsvětější Svátost – eucharistie. Jedině On v této svátosti nám může dát nové srdce, jak říká prorok Ezechiel: „Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce u masa“ (Ez 36,26). Srdce z masa je srdce, které vnímá a odpovídá na Boží dotyk a chce se odevzdávat stejně jako náš Pán. Právě proto potřebujeme nutně eucharistii, aby naše srdce nebylo z kamene, aby nežilo pro sebe a tento svět, ale chtělo se odevzdat ve službě našeho křestního povolání tedy v touze dát poznat milost Boží lásky všem lidem.

Ať nám slavnosti Božího Těla a Srdce Ježíšova pomohou nově odkrýt velikost Boží lásky v naší lidské ubohosti.

Všem vám žehná a v modlitbě Vás provází P. Vít

16. června oslaví 20. výročí kněžského svěcení P. Vít.

Provázíme jej zvláště v tento den modlitbami a vyprošujeme dary Ducha svatého, ochranu Panny Marie a nebeskou přímluvu jeho křestního patrona i patrona naší farnosti.

Prosba k patronům

Světcové naši, kteří v nebi dlíte
před Božím trůnem, slyšte národ svůj:
Chraňte nás, svatí Prokope a Vite,
Anežko drahá, v nebi oroduj!

z písně K oltáři Páně

Carissime Pater,

snad mohu mluvit za celou naši farní rodinu a vyjádřit Ti poděkování za tvou dosavadní práci a popřát hodně Božího požehnání, zdraví a také daru trpělivosti s námi se všemi do dalších let.

P. Antonín

●	čtvrtek 3. června Slavnost Těla a Krve Páně	sv. Prokop – mše sv. 18:00 a následně adorace do 20:00
●	pátek 4. června	sv. Prokop - mše sv. 18:00 – 1. pátek v měsíci
●	sobota 5. června	sv. Prokop – mše sv. 8:00 – 1. sobota v měsíci
●	neděle 6. června	sv. Prokop – mše sv. 9:30 – první svaté přijímání dětí
●	neděle 6. června	sbírka na splátku farního úvěru – všechny kostely
●	sobota 12. června	úklid kostelů po mši sv. u sv. Prokopa (8:00)
●	neděle 6., 13., 27. června	setkání katechumenů –hovory o víře- Farní centrum 18:00
●	pátek 11. června Slavnost Nejsv. Srdce Ježíšova	sv. Prokop – mše sv. 18:00
●	čtvrtek 24. června Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	sv. Prokop – mše sv. 18:00
●	neděle 27. června	sbírka na Bohoslovce – všechny kostely
●	úterý 29. června Slavnost sv. Petra a Pavla	doporučený svátek – mše sv. 17:00 u sv. Rocha

Ediční poznámka: Příští Prokopské listy budou k dispozici počátkem července s větším počtem stran ve formě dvojčísla pro červenec a srpen.

Humanitární sbírka - jaro 2021 - poděkování

Chceme všem poděkovat za právě skončenou humanitární sbírku. Díky zveřejněnému oznámení v Radničních novinách Prahy 3 (zásluha **Aničky Velkové**) se vybralo i přes nepříznivé počasí větší množství věcí, zvláště dětských botiček a hraček.

Po skončení sbírce jsme všichni odcházeli s dobrým pocitem, že se přece jen vše podařilo, a již plánujeme další konání, a to ve dnech 22. a 23. října 2021, opět na Žižkově v prostorách Diakonie Broumov, Prokopova 216/4.

Všem velké díky, a věříme, že naše úsilí podpořily i Vaše modlitby.

Za Diakonii Broumov Marta Pešková, za Farní charitu Libuše Janovská

ČERVNOVÉ SLAVNOSTI

Z celkového počtu liturgických dní stupně „slavnost“ v liturgickém roce (21) jich jako obvykle připadá nejvíce na červen: 4. Letos jde o 2 slavnosti s přímým vztahem ke Kristu a o 2 slavnosti svatých.

Slavnosti přímo oslavující Krista jsou slavnostmi pohyblivými – nemají pevně stanovené kalendářní datum, ale jejich kalendářní poloha je odvislá od data Velikonoc, i když se slaví v liturgickém mezidobí.

SLAVNOST TĚLA A KRVĚ PÁNĚ

Tato slavnost vznikla v r. 1969 sloučením dvou svátků – Nejsvětějšího Těla Kristova (slaven ve stejný den již od 13. století) a Nejdrahocennější Krvě Kristovy (1. července) pod společným názvem. Znovu připomíná tajemství Eucharistie, ustanovené při Poslední večeři. V našich zemích bývá spojena s eucharistickými průvody i mimo kostel, které byly v minulosti konány s velkou vnější okázalostí. Dnes však Církev klade důraz spíše na osobní vztah ke svátostnému Kristu, který se má projevovat nejen v kostele – proto průvod i mimo chrámový prostor.

Slavnost se slaví ve čtvrtek po Slavnosti Nejsv. Trojice, vnější oslava může být přesunuta na neděli.

SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE

Pouze u dvou lidí slaví Církev liturgicky i jejich přirozené narození: u Panny Marie a u sv. Jana Křtitele. Oba totiž přišli na svět bez zátěže prvotního hříchu – Maria dle odvěkého Božího úradku od svého početí a Jan byl tohoto hříchu zbaven v lůně matky při Navštívení Panny Marie – viz Lukášovo evangelium. Liturgicky se slaví i ukončení jejich pozemského života (Nanebevzetí Panny Marie a Umučení/Stětí sv. Jana Křtitele – 15. a 29. srpna). Jan zdůrazňoval nejen změnu vnějších postojů, ale hlavně změnu smýšlení.

Z Lukášova evangelia také víme, že Jan Křitel byl o 6 měsíců starší než Ježíš; proto se Slavnost jeho narození slaví 6 měsíců před Vánoci – 24. června.

SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA

Úcta k božskému Srdci Ježíšovu se v Církvi projevovala od nepaměti. Srdce je přece symbol lásky, milosrdenství, blízkosti. V 17. století se Ježíš zjevil francouzské řeholnici Markétě Marii a předal jí známý text 12 zaslíbení svého Srdce. Na tomto základě vznikla v celé Církvi tradice prvních pátků, kdy se zdůrazňuje právě úcta k Srdci Ježíšovu. V 1856 zavedl papež Pius IX. pro celou Církev tento svátek, který byl jako Slavnost převeden se stejným datem i do současného liturgického kalendáře.

Slavnost se slaví v pátek po 2. neděli po neděli svatodušní. V přímé návaznosti se v následující den (sobota) slaví Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

SLAVNOST SV. APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA

Odnepaměti slaví Církev oba nejvýznamnější apoštoly v jeden den. Oba se nesmazatelně zapsali do jejich dějin: Petr jako první papež, utanovený přímo Kristem, Pavel jako apoštol národů, když hlásal Krista mezi pohany. Oba apoštolové sepsali i listy, které jsou součástí Nového zákona.

Jméno **Petr** pochází z řečtiny *petros*—*skála* a Šimon jej přijal přímo od Krista. Jméno **Pavel** znamená v latině *paulus*—*malý*, nepatrný a apoštol jej přijal po svém Obrácení místo svého původního jména Šavel. **Údajně je 29. červen dnem jejich společné smrti r. 69. V současnosti však historikové toto datum negarantují, takže otázka dne, roku i společné smrti zůstává otevřena.**

Světový den prarodičů a starých lidí

20. 4. 2021

V neděli 25. července se bude slavit první Světový den prarodičů a starých lidí. Svatý otec pro něj zvolil téma, které inspirované Matoušovým evangeliem: *Já jsem s tebou po všechny dny* a chce vyjádřit Pánovu blízkost i blízkost církve zejména v tomto obtížném čase pandemie.

Otevřený dopis kardinála Duky

23. 4. 2021

Kardinál Dominik Duka napsal otevřený dopis prezidentu Miloši Zemanovi. Konstatoval, že česká veřejnost konečně našla pravdu o tom, co se stalo v roce 2014 ve Vrběticích a potřebuje se s touto pravdou vyrovnat. Prezident republiky by měl být v této těžké situaci národu oporou. Kardinál v otevřeném dopise uveřejněném na svých osobních internetových stránkách podotýká, že čeští občané jsou po déle než rok trvající pandemii koronaviru vyčerpaní a frustrováni. A do této nelehké situace teď přišla zpráva, která odhalila pravdu o výbuchu ve Vrběticích z roku 2014. V této situaci zjišťujeme, že opravdu potřebujeme být jednotní. Nebudeme-li hovořit jednotným hlasem, budeme-li využívat jak pandemie koronaviru, tak i tohoto případu k vnitřním sporům, v nichž zapomínáme na společné dobro a na společný osud této země, našeho státu, pak musíme počítat s tím, že zůstaneme opuštěni. O tom nás poučuje celá naše historie," vzkázal kardinál Duka na Hrad.

Vatikánský protikorupční zákon

29. 4. 2021

Svatý stolec dnes zveřejnil apoštolský list (psaný formou motu proprio), v němž papež František požaduje od vatikánských vedoucích a administrativních pracovníků potvrzení o bezúhonnosti v oblasti majetkových trestných činů, tedy praní špinavých peněz, financování terorismu a daňových úniků. Všem vatikánským zaměstnancům papež zakazuje přijímání finančních darů v hodnotě vyšší než 40 euro.

Pražský arcibiskup o rodině

4. 5. 2021

Na facebookovém profilu o rodině se kardinál Duka vyjádřil k současné debatě a složení rodiny: „Jsem hluboce přesvědčen, že jediný legitimní výsledek debaty o rodině je ten, který potvrdí platnost odvěkého stavu věci: rodinu zakládá svazek muže a ženy a pro dítě je takové prostředí nejpřirozenější. Na vyprazdňování a plnění pojmu novou definicí není nic, co by bylo možné označit za pokrokové či přínosné. Nedokáží si představit pocity dítěte, které by mělo být uvrženo do prostředí, které mu nebude působit přirozeně. Nemohu na to nahlížet jinak, než jako na snahu o sociální inženýrství a obracení přirozeného řádu světa, kde se štěstí jedněch dosahuje na úkor toho, který se nemůže bránit, a na názor se ho ani nikdo nezeptá.“

Brazilský biskup proti liturgickým nešvarům

5. 5. 2021

Biskup brazilské diecéze Barretos Milton Kenan vystoupil proti nešvarům a svévolným změnám a novotám v liturgii. V první řadě vnesl kázeň do špatně chápaného „pozdravení pokoje“, které narušuje nebo přerušuje liturgii. Věřící nemají při tomto pozdravu vůbec opouštět své místo, nýbrž pozdravit se svými sousedy v bezprostřední blízkosti. Kněz nemá opouštět oltář a nabízet svůj pozdrav jednotlivým věřícím. V této věci vydala Kongregace pro bohoslužby příslušný pokyn již v červnu 2014. Biskup zdůraznil, že pozdravení pokoje není vhodná příležitost k vyjadřování blahopřání o svátcích či slavnostních příležitostech nebo soustrasti při pohřbu a podobně. Dále upozornil, že mimořádný přísluhovatel přijímání nemůže nahrazovat kněze. Celebrant nemůže při podávání sedět a přenechat službu laikovi. Mimořádný pomocník je vždy pouze výjimkou. Podávání pod obojí způsobou není nutné, protože Kristus je stejně přítomen se svým tělem a krví, duší a božstvím jak pod způsobou chleba, tak pod způsobou vína. V případech, kdy řád připouští přijímání pod obojí způsobou, není přípustné, aby komunikant sám namačel konsekrovanou hostii ve víně nebo přijímal namočenou hostii na ruku.

Pandemická situace rozvíjí mafii

8. 5. 2021

Arcibiskup v Palermu (IT) Corrado Lorefice poukázal na to, jak organizovaný zločin využívá pandemie a s ní spojené hospodářské a sociální krize k hlubšímu pronikání do společnosti. Nabízí pomoc podnikatelům a lidem v nesnázích. „Mnoho lidí se v obavách cítí opuštěno od státu. Vytváří se živný půda pro mafii, která na sebe bere podobu asistenční organizace a tak vytváří falešného ducha společenství, který však v důsledku vede k závislosti a podřízenosti, které se lze jen velmi těžko zbavit. Právě vzhledem k této hrozbě potřebujeme ještě větší bratrství, jak k tomu vybízí papež František,” zdůraznil arcibiskup Corrado Lorefice.

Větší zapojení laiků do služeb Církve

10. 5. 2021

Papež František rozhodl o tom, že do služeb církve se budou moci více zapojit laikové bez svátostného svěcení. V dokumentu nazvaném *Antiquum ministerium* ustanovil službu takzvaného laického katechety, kterou mohou zastávat i ženy. Katechetové mohou působit jako učitelé náboženství nebo připravovat věřící na svátosti, a to zejména tam, kde se nedostává kněží, napsal server Vatican News. Kněžský stav a jáhenství ale katolická církev ženám otevřít nechce.

Eucharistický kongres 2021

19. 5. 2021

Přípravy na Mezinárodní eucharistický kongres v Budapešti, plánovaný původně na rok 2020, ale kvůli pandemii odložený na letošní rok, vstupují do závěrečné fáze. Jak potvrdil organizační výbor, bude probíhat v Budapešti od 5. do 12. září a to „naživo“, nikoli on-line. Pokles počtu nakažených koronavirem a masivní očkovací kampaň, která v současné době probíhá v Maďarsku, dovolují doufat, že se tato velká akce bude konat za relativně dobrých podmínek. Na závěrečnou mši svatou přicestuje do Budapešti papež František.

Kardinál Duka k nominacím do Rady ČT

20. 5. 2021

V poslední době dochází ke sporům mezi členkou Rady České televize Ing. Hanou Lipovskou PhD. a ostatními členy Rady i vedením České televize. Jelikož paní Lipovská byla do Rady nominována Českou biskupskou konferencí, vyjádřil se k této situaci i pražský arcibiskup.

Kardinál Duka: „Paní Hana Lipovská byla v katolickém prostředí známa dlouho předtím, než se začala ucházet o místo v Radě České televize. Přednášela na Akademických týdnech, vystupovala ve vzdělávacích pořadech televize Noe, v prostředí charitativních organizací byla známa svými dobročinnými aktivitami a nezištnou pomocí potřebným.

Při její nominaci rozhodlo nejen to, že pochází z velmi dobrého, křesťansky založeného rodinného prostředí, ale především vynikající reference o jejím odborném zázemí: je členkou České společnosti ekonomické, Jednoty českých matematiků a fyziků a The American Economic Association. Za svou práci obdržela i několik akademických ocenění, včetně Ceny prof. Františka Vencovského pro mladé ekonomy do 35 let.

Do její práce v Radě České televize nijak nezasahujeme. Není úkolem církve kontrolovat hospodaření veřejnoprávních médií ani mechanismy jejich vnitřního fungování. Nemáme do těchto záležitostí vhléd, a proto také spory mezi jednotlivými členy Rady ČT či jejich spory s vedením České televize nekomentujeme.

Je nám líto, že od svého nástupu do Rady ČT musí čelit nevybíravým osobním útokům. V této souvislosti bychom rádi připomněli slova prezidenta T. G. Masaryka, který říkal, že bez slušnosti a zbožnosti není demokracie možná.“

Dle Radio Vaticana, TS ČBK a dalších internetových zdrojů zpracoval -AJ-.

VÝNATEK Z APOŠTOLSKÉHO LISTU PAPEŽE FRANTIŠKA **PATRIS CORDE**

KE 150. VÝROČÍ PROHLÁŠENÍ SV. JOSEFA PATRONEM CÍRKVE
PROSINEC 2020

Otcovským srdcem (*Patris corde*) - tak miloval Josef Ježíše, který je ve všech čtyřech evangeliích nazýván „synem Josefovým“. Dva evangelisté, Matouš a Lukáš, kteří ho zmiňují, o něm nemluví mnoho, ale přece jen dostatečně, aby bylo možné pochopit, jakým byl otcem a jaké poslání mu Prozřetelnost svěřila.

Velikost svatého Josefa spočívá v tom, že byl Mariiným snoubencem a Ježíšovým otcem. Stal se tak „služebníkem všeobecného záměru spásy“, jak říká sv. Jan Zlatoústý. V útočišti Nazareta, v Josefově škole, se Ježíš učil plnit Otcovu vůli. Tato vůle se mu stala každodenním pokrmem. I v té nejtěžší chvíli svého života v Getsemanech upřednostnil Otcovu vůli před svou. Autor listu Židům proto uzavírá, že se Ježíš „naučil svým utrpením poslušnosti“.

Ze všech těchto událostí plyne, že „Bůh vyzval svatého Josefa, aby přímo sloužil osobě i poslání Ježíše vykonáváním svého otcovství: vlastně tím způsobem Josef spolupracuje v plnosti času na velkém tajemství vykoupení a je vpravdě „služebníkem spásy.“ Otcovství, které nepodlehne pokušení žít život dětí, otvírá netušené obzory. Každé dítě v sobě vždy nese tajemství, je originálem, který se může ukázat jen s pomocí otce, který respektuje jeho svobodu. Takový otec si je vědom, že jeho výchovatelská činnost jednou skončí a naplní svoje otcovství tehdy, když se stane „zbytečným“, kdy zjistí, že dítě je samostatné a ubírá se životní cestou samostatně. Tehdy se ocitne v situaci Josefa, který vždycky věděl, že ono dítě nebylo jeho, ale bylo mu jednoduše svěřeno do péče. To je v podstatě to, co dává na srozuměnou Ježíš slovy: „Nikomu na zemi nedávejte jméno „otec“, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebesích“.

Pokaždé, když uplatňujeme své otcovství, si musíme připomínat, že nejde o vlastnictví, nýbrž o „znamení“, odkazující k otcovství vyššímu. V jistém smyslu jsme všichni vždy v Josefově situaci, jsme stínem jediného nebeského Otce, který „dává vycházet svému slunci pro zlé i dobré a zesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým“, stínem, který jde za Synem.

Cílem tohoto Apoštolského listu je zintenzivnit lásku k tomuto velkému světci, která nás povede k tomu, že budeme vzývat jeho přímluvu a napodobovat jeho ctnosti a jeho elán.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 8. prosince 2020, v osmém roce mého pontifikátu.

Odkaz na celý text Apoštolského listu: <https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2020-12/patris-corde.html>

Nové invokace v litaních ke sv. Josefu

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti zaslala list všem biskupským konferencím, který se týká sedmi nových invokací, vložených do litaní ke sv. Josefu:

Custos Redemptoris – Ochránce Vykupitele: pochází ze stejnojmenné apoštolské exhortace papeže Jana Pavla II.;

Serve Christi – Boží služebníku: titul sv. Josefa, který používal papež Pavel VI.;

Minister salutis – Služebníku spásy: citace z Jana Zlatoústého a Jana Pavla II.

Další čtyři invokace pocházejí z apoštolského listu *Patris corde* papeže Františka. Jsou to:

Fulcimen in difficultatibus – Průvodce těžkými časy

Patrone exsulum – Ochránce vyděděných;

Patrone afflictorum – Ochránce zarmoucených;

Patrone pauperum – Ochránce chudých

Promluva sv. Josemaría Escrivá na Zelený čtvrtek 1960 - závěr

Eucharistie a mše svatá v životě křesťana

uspořádal P. Vít Uher

Stýkat se s Ježíšem Kristem

Nemiluje Krista ten, kdo nemiluje mši svatou, kdo se nesnaží slavit ji usebraně, pozorně, zbožně a s láskou. Láska působí, že ti, kdo milují, jsou citliví a ohleduplní, projevují si malé pozornosti, které často ani nelze postřehnout, ale vždy svědčí o milujícím srdci. Podobně máme prožívat mši svatou. Mám proto podezření, že ti, kdo si přejí, aby mše svatá byla krátká a rychlá, prozrazují tímto svým málo elegantním postojem, že nepochopili význam této posvátné oběti. Láska ke Kristu, který se za nás obětuje, nás pudí, abychom několik minut po skončení mše svaté věnovali osobnímu a důvěrnému díkyvdání, které je v mlčení srdce prodloužením onoho předchozího díkyvdání, jímž je eucharistie. Jak se však na Ježíše obrátíme, jak ho oslovíme, jak se k němu zachováme? Křesťanský život neběží podle vyjetých kolejí, neboť Duch svatý nefidí lidi kolektivně, ale každému jednotlivci dává takové úmysly, vnuknutí a hnutí, která mu pomohou vidět a uskutečňovat Boží vůli. Myslím však, že při díkyvdání po mši svaté může být často jádrem našeho rozhovoru s Kristem myšlenka, že Pán je pro nás králem, lékařem, učitelem a přítelem. Je Králem a chce panovat v našich srdcích, v srdcích Božích dětí. Ale nepředstavujeme si panování lidské, jako by nás chtěl Kristus ovládat nebo se nám vnucovat, neboť *nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil*. Jeho vláda je pokoj, radost, spravedlnost. Kristus, náš Král, od nás neočekává plané úvahy, ale činy, neboť *ne každý, kdo mi říká: „Pane, Pane“, vejde do nebeského království, ale ten, kdo plní vůli mého nebeského Otce*.

Kristus je Lékař a léčí naše sobectví, když dovolíme, aby jeho milost pronikla do hlubin naší duše. Ježíš nás upozornil, že nejhorší nemoc je pokrytectví, pýcha, která nás vede k tomu, abychom zatajovali své hříchy. U lékaře je nezbytná naprostá upřímnost; je třeba plně odhalit pravdu a říci: *Domine, si vis, potes me mundare*, Pane, chceš-li – a ty vždycky chceš –, můžeš mě očistit. Znáš mé nedostatky; cítím příznaky, trpím slabostmi; ukážeme mu prostě své vědy a také hnís, objeví-li se. Pane, tys přece uzdravil mnoho duší! Dej, když tě mám v srdci nebo když se ti klaním ve svatostánku, ať v tobě uznávám božského Lékaře. Ježíš je Učitel oné vědy, kterou ovládá jen on; vědy bezmezně lásky k Bohu a v Bohu ke všem lidem. V Kristově škole se naučíme, že náš život nám nepatří. Kristus dal život za všechny lidi, a jestliže ho budeme následovat, pochopíme, že si nesmíme život ponechat sobecky pro sebe nebo se vyhýbat nouzi druhých. Náš život patří Bohu a musíme ho dát do jeho služby tím, že se budeme velkoryse starat o lidi a slovem i příkladem jim ukazovat význam křesťanské nauky. Ježíš očekává, že se budeme upřímně snažit osvojit si tuto vědu, takže nám bude moci říci: *Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije*. A my mu odpovíme: Nauč nás zapomínat na sebe a myslit na tebe a na všechny lidi. Tak nám Pán milostí přispěje podobně jako tehdy, kdy jsme se jako děti učili psát: Vzpomínáte si ještě, jak nám učitel vedl ruku? A stále více se budeme těšit z toho, že můžeme šířit víru, tento Boží dar; šířit ji jednoznačně křesťanským životem, z kterého mohou všichni lidé poznat Boží skutky. Kristus je Přítel. Pravý přítel. *Vos autem dixi amicos*, nazval jsem vás přáteli, říká. Nazývá nás přáteli; učinil první krok – první nás miloval. Přesto se svou láskou nevnučuje; nabízí nám ji a své přátelství jasně dokazuje: *Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život*. Byl přítelem Lazara, plakal pro něho, když viděl, že je mrtvý, a vzkřísil ho. Když vidí, že jsme chladní a rozmrzelí nebo že náš vnitřní život skomírá, potom jeho pláč bude pro nás životem: *Pravím ti, příteli, vstaň – a chod*, zanech tohoto života, neboť to není život. Čas našeho rozjímání na Zelený čtvrtek se chýlí ke konci.

Jestliže nám Pán pomohl – a on je ochoten vždy, stačí jen otevřít mu své srdce –, pocítíme, že nás to žene, abychom mu odpověděli tím nejdůležitějším – láskou. Potom dokážeme tuto lásku sdělovat životem služby lidem. *Dal jsem vám příklad*, řekl Ježíš v kruhu svých učedníků, když jim při poslední večeři umyl nohy. Vypuďme ze svého srdce pýchu, ctižádostivost a panovačnost a zavládne v nás pokoj a radost, pramenící z naší osobní oběti. Obrátme se nakonec jako děti s důvěrou k Marii, Boží a naší Matce. Promiňte, že uvedu ještě jednu vzpomínku z dětství. Je to obraz, který byl v mé vlasti velmi rozšířený, když nás svatý papež Pius X. vybízel k častějšímu svatému přijímání: Zachycoval Marii klanící se Nejsvětější svátosti. Dnes jako tehdy a jako vždy nás Panna Maria učí stýkat se s Ježíšem, poznávat ho a setkávat se s ním v různých každodenních okolnostech – zvláště však při onom vrcholném okamžiku mše svaté, kdy se spojuje čas a věčnost. Ježíš, věčný kněz, přitahuje všechno k sobě, aby to *divino afflante Spiritu*, v dechu Ducha svatého, přenesl před tvář Boha Otce.

Robert de Langeac

ŽIVOT SKRYTÝ V BOHU

10

zpracovala Mgr. Tereza Pýchová

Podrobnější informace o knize a autorovi byly otištěny v PL 330.

Víra

Když duše, která skrze víru dostala světlo od Boha, spočine v Otcově náručí a vidí Boží vůli v každém drobném úkolu přítomné chvíle, jak by se mohla Bohu nelíbit? Po celý den je ve střehu, aby jej objevila v tisíci malých a nepatrných věcí, ze kterých se skládá její život. Představme si, že se tato duše vydá přímo za Bohem skrytým v přítomném drobném úkolu. Její pohled se nezastaví na povrchu stvořeného, ale dojde až k ruce, která všechno drží a všemu vládne s rozvahou i rozhodností. Pro takovou duši je svět čirý a průzračný, ona skrze něj vidí dál a v každém okamžiku má podíl na Boží vůli. Jak by se taková duše mohla Bohu nelíbit?

A ještě jeden příklad. Víra nám říká, že každá duše ve stavu posvěcující milosti nese ve svém srdce Nejsvětější Trojici. Právě taková je duše, která žije z víry. Když se chce modlit, vstoupí přímo do té vnitřní svatyně, kde se Bůh skrývá i dává, k Trojici, která v ní přebývá. Bude uctívat, chválit, milovat a poslouchat svého Boha, bude k němu mluvit. Pokusí se, jak jí to jen její síly dovolí, podílet se na tomto božském životě, říkat Slovo spolu s Otcem, vydechovat Ducha lásky, který vychází z Otce i Syna, a spolu s tímto božským Duchem se navracet k Otci a Synu. Tehdy zapomene na sebe i na svět, osvobozená od všeho stvořeného, najde zalíbení v tom, který je jí společníkem, ráda by s ním byla stále a odchází od něj jen s lítostí, někdy aniž by něco zakusila, ale mnohem častěji rozzářená, povzbuzená a posílená. Uměla se zalíbit Bohu.

Vědomí, že ani to nejmenší z našich utrpení, ani ta nejnepatrnější z našich modliteb se neztratí, naši vůli nesmírně posiluje. Podívejte se na rozdíl mezi duší průměrné víry a takovou, která věří ve ztišení, v moc usebranosti, v možnost niterného sjednocení s Bohem, v ústraní, bez domýšlivosti a pýchy. V prvním případě člověk postupuje pomalu, v druhém se rozletí a jeho duše je Bohu stále milejší, protože Bůh nemá zalíbení v tom, že posloucháme jeho nařízení, ale v tom, že je plníme. Chceme-li se líbit Bohu, budme dušemi víry, prosté víry, která nás dovede kamkoliv. Posuzujme události, zkoušky i radosti ve světle víry. Všechna ochablost v duchovním životě pochází z nedostatku ducha víry. Když se cítíme nepevní, málo soustředění, nedostatečně umrtvení a málo velkodušní ve službě Bohu, je to tím, že ochabl duch naší víry. Můžeme to napravit, když začneme od tohoto kořene a uděláme něco s duchem své víry. Místo abychom se dali vést čistým rozumem a občas svými city, napravme prostřednictvím víry své smyslové vjemy. Až nás toto světlo, které se svými paprsky dotýká i nejzazších koutů srdce, přivede k dokonalé proměně, bude to vítězství víry. Víra inspirovaná láskou nás formuje k obrazu a podobě Ježíše, a to do té míry, aby se Bohu zdálo, že v nás vidí svého Syna.

Medardova kápě 40 dní kape - tuto pranostiku znají snad všichni. Osobnost svatého Medarda ale už nezná téměř nikdo. Narodil se v 5. století ve francouzské šlechtické rodině. Pro svou otevřenou povahu byl všude oblíbený. Později se stal biskupem a tento úřad zastával až do své smrti.

A proč je 8. červen, na který připadá Medardův den, tolik spojovaný s počasím? Na svém vrcholu je totiž tzv. medardovská cirkulace.

Na jaře a na počátku léta se nad rychle prohřívající pevninou tlak vzduchu snižuje a nad chladnějším oceánem zvyšuje. A tato nerovnováha se pak vyrovnává vpády chladnějšího a vlhčího vzduchu od moře. Číslo 40 naznačuje, že se deštivé počasí může někdy protáhnout v případě velkých teplotních kontrastů až do července a v opačném případě bývá evropský letní takzvaný monzun méně výrazný a kratší. Nebo dokonce může také chybět - říká meteorolog Miloš Dvořák.

Lidé se k tomuto světcovi obracejí nejenom kvůli počasí, ale také při horečce, bolestech zubů a choromyslnosti. V celocírkevním liturgickém kalendáři však zařazen není. **(zpracováno dle IS ČRo)**

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristovi, Wikipedia

	241 ALEXANDER VIII. 5. říjen 1689 – 1. únor 1691 * 1610 Itálie, vl. jm. Pietro Ottoboni	
---	---	--

Narodil se r. 1610 v Benátkách do aristokratické rodiny, po získání doktorátu práv nastoupil jako správce papežských měst, později působil jako auditor Posvátné roty v Římě. Po jmenování kardinálem spravoval nejprve diecézi Brescie, později působil jako kuriální kardinál. Po dlouhotrvajícím konkláve byl přes svůj vysoký věk (79 let) nebo snad právě kvůli němu zvolen papežem.

Roku 1690 kanonizoval dodnes známé svěťce Jana Kapistrána a Jana z Boha.

Angažoval se ve válce s Turky, zakoupil pro Vatikán knihovnu královny Kristiny; i přes snížení daní umožňoval svým blízkým příbuzným získávat nepřiměřené množství peněz, čímž umožnil obnovení praxe, kterou jeho předchůdce Inocenc XI. zakázal.

Zemřel v 80 letech a je pochován v basilice sv. Petra.

	242 INOCENC XII. 12. červenec 1691 – 27. září 1700 * 1615 Itálie, vl. jm. Antonio Pignatelli	
---	--	--

Narodil se r. 1615 do vznešené rodiny v Neapoli. Od 20 let působil ve službách papežské kurie, byl jejím vyslancem v Toskánsku, později v Polsku. R. 1682 byl jmenován kardinálem, byl biskupem v Penze, později v Neapoli.

Při konkláve po smrti Alexandra VIII. došlo k neshodám mezi farncouzskou a habsburskou frakcí a volba Inocence XII. byla jakýmsi kompromisem.

Jako papež ustanovil zásadu, že on ani žádný z jeho nástupců nesmí jmenovat kardinálem více než jednoho svého synovce. Došlo i k pozitivnímu posunu ve vztahu s Francií, ale prohloubily se rozpory mezi Římem a Habsburky. Byl štedrý k chudým a až rozmařile rozdával almužny. Založil řadu vzdělávacích i dobročinných institucí.

Zemřel v 85 letech a je pochován v basilice sv. Petra.

	Kam nás vyženou lidé, tam nás najde Kristus. <i>Msgre Josef Hermach</i>
	Bohatý potřebuje chudého víc než chudý bohatého. <i>židovské přísloví</i>

Z Prohlášení českých a moravských biskupů v situaci ustupující pandemie v naší zemi

Díky Bohu se situace, která více než na půl roku zásadním způsobem ochromila běžný život naší společnosti, postupně, pomalu, ale nadějně vrací k normálu. Byla to pro nás všechny zkouška víry, důvěry v Pána, ale také příležitost k přehodnocení životních priorit, každodenní rutiny a obrovská šance využít všechny ty dary, které byly doposud skryty. Jsme vděční a děkujeme všem těm, kteří se jakkoli podíleli na tom, že naši bližní měli potřebnou lékařskou, ošetrovatelskou i duchovní péči. Jsme rádi, že i Církev zde přiložila ruku k dílu, což není nic navíc, protože služba Bohu a služba člověku je do ní vepsána samotným Zakladatelem.

Nyní je na místě opatrný optimismus. K němu také patří návrat k bohoslužbám v jejich normální podobě. Technické prostředky byly v době, kdy pandemie doléhala plnou silou, důležitým nástrojem, jak zachovat alespoň něco z toho, co činí Církev Církví, totiž „ecclesia“ – shromáždění. Avšak je potřeba mít stále na mysli, že skutečné fyzické shromáždění při bohoslužbě je nenahraditelné. Proto si Vás dovolujeme povzbudit, abyste se postupně vraceli do kostelů, pochopitelně při zachování příslušných hygienických opatření a s potřebnou mírou opatrnosti.

Sledování mše svaté v televizi a na sociálních sítích nechť je nadále k dispozici nemocným a těm, kteří do kostela nemohou. Je však načase, abychom si my ostatní opět připomněli, že svěcení svátečního dne je jedním z přikázání Desatera a že ke svátečnímu dni patří i účast na bohoslužbě. Radostnou zprávou je i to, že můžeme opět chválit Pána i zpěvem.

Slavení eucharistie v prvotní Církvi

sv. mučedník Justin (2. stol.)

Tomuto pokrmu říkáme eucharistie, díkůvzdání. Nesmí na něm mít účast nikdo jiný než ten, kdo věří v pravdivost našeho učení, kdo byl omyt koupelí na odpuštění hříchů, koupelí znovuzrození, a kdo žije tak, jak nám to odkázal Kristus. Nepřijímáme tu totiž obyčejný chléb a obyčejný nápoj; ale jak jsme byli poučeni, právě takovým způsobem, jakým byl náš Spasitel Ježíš Kristus skrze Boží slovo učiněn tělem, a měl tělo a krev pro naši spásu, je tělem a krví vtěleného Ježíše také tento pokrm.

Apoštolové ve svých pamětech sdělili, že jim Ježíš dal následující příkaz: Když vzal do rukou chléb a vzdal Bohu díky, řekl: *To konejte na mou památku; toto je mé tělo*. A podobně když vzal do rukou kalich a vzdal Bohu díky, řekl: *Toto je má krev*². A že to svěřil pouze jim. A my už si to od té doby stále navzájem připomínáme. Přitom ti z nás, kteří mají nějaký majetek, přispívají všem potřebným; a jsme stále pospolu. A při všem, co obětujeme, velebíme Stvořitele skrze jeho Syna Ježíše Krista a skrze Ducha Svatého.

V den, kterému se říká den Slunce – to je v neděli – se všichni, ať přebývají ve městech nebo na venkově, shromažďují na jednom místě a čte se z pamětí apoštolů nebo ze spisů proroků, dokud je možno. Potom, když předčítající skončí, pronese představený řeč, v níž napomíná a vybízí k napodobování všeho toho krásného.

Potom všichni společně vstaneme a nahlas se modlíme. A jak jsme o tom již dříve mluvili, když naše modlitby skončí, přináší se chléb a víno s vodou. Dále se hlasitě modlí představený, a vzdává Bohu díky, jak je mu dáno, a lid na to přisvědčuje slovem „amen“. Každý pak dostává a přijímá z pokrmu díkůvzdání a nepřítomným se posílá po jáhnech.

Toto shromáždění konáme všichni společně v den Slunce předně proto, že je to den, v němž Bůh změnil tmu a beztvarou hmotu a stvořil svět, a dále proto, že v tento den vstal náš Spasitel Ježíš Kristus z mrtvých.

LH Lectio II Dom. III Pasch.

Mimorádná matka

Erma Bormhecková

Napadlo vás přemýšlet o tom, jak se vybírají matky pro postižené dítě? Já si to představuji tak, že Bůh dává instrukce andělům a ti si je zapisují do ohromné matriky. Až andělům nadiktuje jedno jméno, při kterém se usměje: „Těhle dáme postižené dítě.“

Anděl se ptá: „Bože, proč právě ji? Vždyť je tak šťastná.“ „Právě proto“, odpoví Bůh s úsměvem. „Copak bych mohl svěřit dítě, postižené dítě, ženě, která nemá radost? To by bylo kruté.“

„Ale je trpělivá?“ ptá se anděl. „Nechci, aby byla moc trpělivá, jinak se utopí v sebelítosti a bolesti. Až se vzpomene na z té rány a zármutku, určitě to zvládne.“ „Ale Pane, myslím, že ta žena a tebe věří.“ Bůh se usměje: „Na tom nesejde. O to se můžu postarat. Ta žena je dokonalá. Má správnou dávku egoismu.“ Andělovi to vzalo dech: „Egoismu? Copak je to nějaká ctnost?“ Bůh přikývne: „Jestli se od dcery nedokáže čas od času oddělit, nikdy to nedokáže přežít.“

„To je žena, které požehnám ne zcela dokonalým dítětem. Ještě to neví, ale budou jí mít co závidět. Nikdy nebude nic brát jako samozřejmost. Žádný krůček pro ní nebude něčím obyčejným. Až její dítě poprvé řekne *Máma*, bude svědkem zázraku a bude to vědět. Až bude svému např. slepému dítěti popisovat strom, nebo západ slunce, uvidí je tak, jako to dokáže jen málokdo, jen málokterý člověk. Dám jí, aby viděla jasně věci, které vidím jenom já - lhostejnost, krutost, předsudky - a dám jí, aby se přes ně přenesla. Nikdy nebude sama, Budu po jejím boku každou minutu každého dne jejího života, proto bude vykonávat mou práci, tak neomylně, jako bych tam byl já.“ „A kdo bude patronem?“ ptá se anděl připravený k zápisu do matriky. Bůh se usmál: „Bude jí stačit zrcadlo.“

Erma Bromheck (1927 – 1996) americká novinářka a publicistka

ODSTRAŇOVÁNÍ LITURGICKÝCH NEDOSTATKŮ 3/6

Liturgie je viditelným projevem vztahu Církve ke Kristu. Jejími účastníky a tedy i vykonavateli jsou nejen duchovní osoby, ale prakticky všichni pokřtění přítomní. Proto je nutné stanovit určitá pravidla nejen pro účast, ale i pro vnější projevy všech těchto účastníků liturgie, zvláště pokud jde o mši svatou. Tato pravidla obsažená v Mešním řádu nelze ale brát pouze jako nějaká doporučení, jde totiž o závazné normy, které je nutné dodržovat. V několika částech postupně poukážeme na negativní prvky, které se u nás často nebo i trvale projevují, s cílem jejich odstranění a tím i zkvalitnění liturgického života naší farnosti.

-AJ-

3. Úklony ve Vyznání víry a ve chvalozpěvu Gloria

O nedělích a o slavnostech je součástí liturgie Credo (*Věřím v jednoho Boha*). Toto vyznání obsahuje slova ***Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem***. Dle předpisů mešního řádu se při těchto slovech mají všichni hlouběji uklonit, což se bohužel neděje, když se ukloní pouze kněz a několik málo jednotlivců. **Nezapomínejme na to!**

S tím nepřímo souvisí i mírná úklona hlavy při vyslovení jména Ježíšova ve chvalozpěvu *Sláva na výsostech Bohu*. Zde sice není tak striktně předepsána, ale je jistě vhodné mírným skloněním hlavy vzdát úctu Božímu jménu. Naopak dost lidí se uklání při slovech *Klaníme se ti*, což ale není nutné. Stejně tak bychom měli mírně sklonit hlavu při vyslovení Ježíšova jména ve vyznání víry.

První rok kněžství P. Miroslava Auxta

Čas opravdu rychle utíká a 21. června to bude již rok, co u sv. Prokopa slavil svoji primiční mši sv. dp. Miroslav Auxt – nebo, jak jsme mu byli zvyklí říkat, „náš Miro“. Má tedy za sebou první rok kněžského působení - jako kaplan ve Vlašimi a v jejím farním okolí.

P. Miro ochotně vyhověl žádosti podělit se s námi o své dojmy z počátku pastorační praxe:

Milí farníci žižkovské farnosti sv. Prokopa,

otcem Antonínem jsem byl osloven, abych vám napsal několik novokněžských řádků. Od července 2020 jsem nastoupil jako kaplan do Vlašimi a jako administrátor (správce) farnosti Veliš u Vlašimi. Letní měsíce jsem měl možnost poznávat krásný kraj Podblanicka a srdečné lidi. Dostalo se mi moc hezkého přijetí. Jsem zde spokojený a rád.

Ano, novokněžský rok jsem si představoval jinak. Zpětně však musím říct, že podmínky ve kterých jsme se museli všichni naučit velmi rychle žít byly pro mne velkou zkušeností. Jakým způsobem Krista zvěstovat a přinášet i zavřenými dveřmi opatření a karantén. Všechno se zdálo náročnější, a bylo. Na jedné straně jsem prožíval radost ze služby a svěcením stvrzeného povolání, na druhé straně jsem narážel na nejrůznější limity, jak sociální a společenské tak i ty vlastní lidské. Velkým povzbuzením mi je slavení Eucharistie, udělování svátostí, být blízko lidem. Řeším taky nejrůznější praktické a provozní záležitosti spojené s administrací farnosti. Klíčový je však duchovní život a modlitba, ke které se utíkám a hledám k ní cestu.

Co se týče pracovní náplně je to opravdu pestré. Vysluhování svátostí, služba lidem, výuka náboženství, administrativa, pracovní jednání s nejrůznějšími úřady, opravy, projekty a žádosti. Farníci jsou opravdu obětaví a spoustu věcí dělají s úplnou samozřejmostí. Je povzbudivé vidět jak prožívají víru, jak drží při sobě. Jako novokněz se taky učím nově důvěřovat Bohu a předkládat mu nejrůznější osudy a lidské cesty a strati. Kněžství je však radostní a naplňující cesta. I na vás myslím s vděčností za krásné roky prožité ve farnosti sv. Prokopa. Provázím vás, vaše rodiny a vaše kněze ve svém modlitbách. Srdečně z Vlašimi.

Váš Miro.

Svatý Vít – patron naší katedrály

Pocházel asi ze Sicílie a kolem r. 300 zemřel v mladém věku mučednickou smrt. Více spolehlivých zpráv o jeho životě nemáme. Část jeho ostatků dostal sv. Václav a uložil je v hlavním pražském kostele. Další ostatky přinesl do Prahy Karel IV. z italské Pavie.

V liturgickém kalendáři je jeho památka zapsána na den 15. června.

Jitřenka větší jasnosti
dnes ohlašuje zvláštní den,
v němž Vít do věčných radostí
byl k mučedníkům uveden.

Stůj při nás a nás vždycky chraň,
ty mučedníku přejasný,
zdobí ti věnec slávy skráň
vítězným bojem získaný.

Dnes v zasvěceném tobě dnu
s laskavou tváří shlédni k nám,
když tobě za tvou ochranu
splácíme zpěvem díky daň.

Ať s pevnou vírou láska též
rozkvétá u nás k prosbám tvým,
kéž mraky zmatků zaženeš
a každý nepočestný čin.

Trojici Boží sláva, dík
za to, že její milostí
statečný vítěz, svatý Vít,
dosáhl věčných radostí. Amen.

***Hymnus k Ranním chválám
o památce sv. Víta
- Breviář OP***

EUCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	MODLITBA RŮŽENCE Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech z Ježíšova života. Společně se modlíme v neděli od 7:25 u sv. Anny a ve středu od 17:20 u sv. Prokopa.		
KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po velikonicích, křest pak bude uskutečněn o velikonicích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: sv. Prokop: po, st, čt, pá 17:25-17:50 sv. Roch: ne 16:30-16:50, září-červen st od 6:30 sv. Anna: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního přikázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>		
CÍRKEVNÍ SŇATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem.		
SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.		
VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ 1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. 3.ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 5. ročník ZŠ: čt 16:15 5. 8. ročník ZŠ+ středoškoláci: dle informace na webu Blíží informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem: MiladaProvinska@seznam.cz kroneisljakub@seznam.cz			
BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování částí bible dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00	MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. po 18:45-20:00 (říjen-duben)	POLEDNÍ ATELIÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kdo pociťují slábnutí své paměti po 17:15	CHRÁMOVÝ FARNÍ SBOR Na zkoušky jsou zváni všichni, kdo mají zájem zkrášlit svým zpěvem průběh liturgie a chtějí zakusit příjemné a srdečné prostředí. po 18:30	ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

webové stránky farnosti: www.farnost-zizkov.cz

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 31. 5. 2021:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 838 769,00

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

sbírka na splácení úvěru – květen 2021:

Kč 13 749,-

č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)

VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 339 – ČERVEN 2021

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.